

خبر

آمریکا درواکنش به درخواست روسیه:

هرگونه گفت‌وگو باید بر بنیان دوجانبگی باشد

● جیک سالویان، مشاور امنیت ملی آمریکا، خطاب به همتای روس خود گفت که واشنگتن برای دیپلماسی با این کشور از طرز مختلف، از جمله رابطه دوجانبه آماده است. به گزارش کاخ سفید، سالویان در گفت‌وگویی تلفنی به پوری اوشاکوف، مشاور سیاست خارجه ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهوری روسیه، گفت: «هرگونه گفت‌وگو باید بر بنیان دوجانبگی باشد و به نگرانی‌های ما درمورد اعمال روسیه پاسخ دهد». امیلی هورن، سخنگوی شورای امنیت ملی آمریکا، افزود سالویان به اوشاکوف گفته است هرگونه گفت‌وگو با روسیه باید «در هماهنگی کامل با متحدان و شرکای اروپایی ما» صورت بگیرد و در ضمن اذعان کرد: «پیشرفت محتوایی تنها در فضای کاهش تنش‌ها و نه افزایش آنها ممکن است». در هفته‌های اخیر، مسکو با سرکردن نیروهای خود در نزدیکی مرزهای اوکراین غرب را نگران کرده است. این کشور هفته گذشته فهرستی از پیشنهادهای امنیتی را که در نظر دارد در مورد آنها مذاکره کند، مطرح کرد؛ از جمله اینکه ناتو وعده دهد در اوکراین، اروپای شرقی، منطقه قفقاز و آسیای مرکزی هیچ‌گونه فعالیت نظامی‌ای نخواهد داشت. روسیه در ضمن اعلام کرد که خواهان پاسخ فوری آمریکا به خواسته‌های وسیع امنیتی خود است و بار دیگر هشدار داد که اگر نگرانی‌های این کشور با اقدام سیاسی پاسخ نگیرند، به حرکت نظامی روی خواهد آورد. واشنگتن اعلام کرد که برخی پیشنهادهای روسیه به‌وضوح غیرقابل‌قبول‌اند اما در ضمن وعده داده است که در هفته جاری، با پیشنهادهایی مشخص، برای مذاکرات احتمالی اشکالی را پیشنهاد دهد. به گزارش خیرگزاری‌رای روسیه، سرگئی ریابکوف، معاون وزیر خارجه روسیه، گفت این کشور هنوز از آمریکا پاسخی نگرفته است و افزود: «به نظر تلاش خواننده کرد این ماجرا را به روندی کند تبدیل کند اما این‌کار باید فوری انجام شود؛ چون وضعیت بسیار دشواری است. خیلی جدی است؛ پیشیده‌تر هم می‌شود.» کونستانین گاوریلوف، یک دیپلمات ارشد روسیه در وین هم گفت روابط مسکو و ناتو به لحظه حقیقت رسیده است. به گزارش خیرگزاری‌رای روسیه، او در صحبت‌هایی که در تلویزیون دولتی روسیه پیش می‌شد، افزود: گفت‌وگو باید جدی باشد و همه در ناتو خوب می‌دانند که هرچه‌قدر قدرت و توان داشته باشند، همچنان باید از روش‌های سیاسی مشخص اقدام کنند؛ در غیر این‌صورت، پاسخ نظامی-فنی و نظامی روسیه را شاهد خواهند بود». اینکه آمریکا به تقاضاهای روسیه چه پاسخی بدهد، بیش‌ک بر محاسبات مسکو درباره اوکراین تأثیر خواهد گذاشت؛ موضوعی که خود یکی از مهم‌ترین تنش‌ها در روابط بین‌الملل است. درحالی‌که اتحادیه اروپا اعلام کرده که با درخواست روسیه برای تعهد به نپذیرفتن عضویت اوکراین در ناتو مخالف است، آمریکا تأکید کرده است که بدون جوشاندن نظر اروپایی‌ها با مسکو مذاکره نمی‌کند، اما در روزهای گذشته، برخی مقام‌های اروپایی از آمادگی خود برای مذاکره با روسیه خبر داده‌اند. به گزارش روزنامه فاینشال تایمز لندن، کریستین امبرجت، وزیر دفاع جدید آلمان، گفت: «تنش‌های کنونی باید در سطح دیپلماتیک حل شوند». از جمله خواسته‌های روسیه، خروج نیروهای آلمان و سایر کشورهای ناتو از لیتوانی است؛ کشوری در منطقه بالتیک که تا پیش از سقوط اتحاد جماهیر شوروی، بخشی از آن بود و اکنون مثل دو دیگر کشور منطقه بالتیک (لتونی و استونی) بخشی از اتحادیه اروپا و ناتو شده است. سه کشور بالتیک برای اعضای ناتو جایگاه خاصی دارند، چراکه با کشورهای بیرون ناتو احاطه شده‌اند؛ در شمال، فنلاند و سوئد که روابط حسنه‌ای با غرب دارند اما عضو ناتو نیستند و در جنوب و شرق، روسیه و بلاروس.

خروج بریتانیا از اتحادیه اروپا، نته‌تها پایان چالش‌های نخست‌وزیر بریتانیا نبود، بلکه موقعیت پوریس جانسون از زمان رسمیت‌یافتن برگزیت متزلزل‌تر از قبل شده است و او خود را بیش از هر زمان تحت فشار می‌بیند.

در روزهای گذشته خبر استعفای «دوید فراست»، وزیر برگزیت دولت محافظه‌کار بریتانیا، تأیید شد و جانسون تصمیم گرفت «لیز تراس»، وزیر خارجه این کشور را با حفظ سمت به‌طور موقت مسئول پیگیری مذاکرات پس از برگزیت با اتحادیه اروپا کند. فراست به دلیل «رویکرد نامناسب» دولت جانسون در قبال اتحادیه اروپا، به‌خصوص درباره وضعیت ایرلند شمالی، از سمت خود کناره‌گیری کرد تا جانسون یکی از نزدیک‌ترین مشاوران خود را از دست بدهد. هفته گذشته و قبل از کناره‌گیری فراست نیز بخشی از نمایندگان حزب محافظه‌کار در مجلس عوام در مخالفت با رویکرد دولت پوریس جانسون از حزب محافظه‌کار انشعاب کردند و دو روز بعد از آن، محافظه‌کاران یک انتخابات میان‌دوره‌ای محلی را به رقبای لیبرال‌دموکرات خود باختند. این چالش‌ها در شرایطی عملکرد ماه‌های اخیر دولت پوریس جانسون را زیر سؤال برده است که شیوع گسترده سویه امیکرون ویروس کرونا، دردرسهایی جدی در بریتانیا ایجاد کرده و پزشکان در آستانه تعطیلات کریسمس و جشن‌های سال نو میلادی، خواستار اجرای دوباره قرنطینه و بازگرداندن محدودیت‌ها شده‌اند.

در ابتدا انتظار می‌رفت که دولت جانسون با این خواسته مقام‌های درامی موافقت کند. جانسون در حالی بعدازظهر دوشنبه در جلسه ویدئویی با اعضای کابینه شرکت کرد که رسانه‌ها انتظار اعلام محدودیت‌های جدید پس از این جلسه را داشتند. جلسه ویدئویی کابینه بریتانیا حدود سه ساعت به طول انجامید و پس از آن پوریس جانسون با حضور در برابر دوربین‌ها اعلام کرد چیزی تغییر نکرده است و محدودیت خاصی اعمال نمی‌شود؛ «وضعیت بسیار دشوار است و استدلال‌های موافق و مخالف درباره وضع محدودیت‌ها متعادل هستند؛ بنابراین دولت باید به داده‌ها توجه کند. همه گزینه‌ها روی میز هستند و ما باید امکان انجام اقدامات بیشتر برای محافظت از مردم و کادر درمان خود را محفوظ نگه داریم و از مردم بخواهیم تا برای تزریق دُز تقویتی واکنس اقدام کنند». به این ترتیب، در نبرد

تبعات برگزیت و کرونا موقعیت نخست وزیر بریتانیا را به خطر انداخته است

جانسون بر لبه تیغ

عکس: Gettyimages

از یک طرف آنها استدلال می‌کنند که قبل از اعمال هرگونه محدودیت، باید داده‌های واضح‌تری درباره سویه امیکرون وجود داشته باشد و مشخص شود این سویه جدید تا چه اندازه خطرناک و مرگ‌بار است و از طرف دیگر، با بالاگرفتن زرمزه استعفای پوریس جانسون، می‌خواهند در شرایط سیاسی متفاوتی با اعمال محدودیت‌های جدید که بسیار پرهزینه خواهد بود، موافقت کنند.

گفته می‌شود در پشت صحنه، «یشی سوناک»، وزیر ارشد ملکه در دولت بریتانیا، نقشی کلیدی در هشدار دادن به عجله در تصمیم‌گیری‌هایی که ممکن است میلیاردها هزینه داشته باشد، ایفا کرده است، اگرچه او در جلسه ساکت‌تر بود و تنها زمانی صحبت کرد که جانسون مستقیما از او خواست تا نظرش را بیان کند. وزرای دیگری که مشتاق ارائه داده‌های علمی بیشتر هستند، عبارت‌اند از کواسی کوارتنگ، رهبر مجلس عوام و جاکوب ریس‌موگ، وزیر حمل‌ونقل که استدلال می‌کرد مردم چگونه می‌توانند مسیر خود را بدون اینکه در قرنطینه قرار بگیرند، کاهش دهند. وزرای دیگر هم بر جانسون فشار آورده‌اند که هرگونه اقدام جدید می‌تواند راهنمایی باشد و نه الزاما اعمال محدودیت.

عدم صداقت

بحث بر سر اعمال محدودیت‌های جدید در دولت جانسون در شرایطی بالا گرفته و در میان اعضای کابینه شکاف ایجاد شده که پوریس جانسون به دلیل عدم صداقت درباره اتفاقات کریسمس

پیش‌بینی مقام‌های درمانی در مقابل واقع‌گرایان متکی بر داده‌ها، فعلا دومی پیروز شده است. در این جلسه چه گذشت و جانسون چه وضعیتی داشت؟ یکی از وزیران می‌گوید: «پوریس کار بزرگی انجام داد و فضا را برای ایجاد یک بحث مناسب آماده کرد و به دیدگاه‌های دیگر احترام گذاشت، او تواضع بسیار زیادی نشان داد.»
بالین حال، همه چیز این‌گونه نبود. مایکل گوو، مطابق معمول، استدلال‌ها برای قرنطینه بیشتر را رهبری می‌کرد، اما این بار بخلاف گذشته مسئله مهم این بود که مدل‌سازی‌ها اعتبار خود را نزد مقام‌های دولتی از دست داده بودند و اعضای کابینه حاضر نبودند به آنها استناد کنند. از طرف دیگر، موقعیت متزلزل جانسون نیز در خروجی این نشست تأثیرگذار بود.

اگر قرار نبود تغییری ارائه شود، پس برگزاری این جلسه توجیهی نداشت. بر اساس گفته‌های نزدیکان نخست‌وزیر بریتانیا، جانسون در حالی تصمیم به برگزاری جلسه کابینه گرفت که تصور می‌کرد می‌تواند با همراهی کابینه، تصمیمی درباره اعمال محدودیت‌های جدید اتخاذ کند، اما او در نهایت هیچ تغییری را اعلام نکرد. برخی هم می‌گویند جانسون یکی از مخالفان اعمال هرگونه محدودیت در آستانه کریسمس و سال نو شده است. به گفته کریس ویتی، یکی از اعضای ارشد کابینه، بسیاری از اعضای کابینه جانسون در ظاهر به‌شدت با محدودیت‌های جدید مخالف هستند، اما مخالفت آنها کاملا رنگ و بویی سیاسی دارد.

منبع

نبرد آمریکا و چین در بنادر تجاری جهان

قابلیت‌های کشتی‌رانی تجاری آمریکا با افزایش ظرفیت کشتی‌سازی آمریکا مطرح نشده است، در چنین شرایطی زیرساخت‌های دریایی آمریکا همچنان نادیده گرفته می‌شود و ناوگان تجاری دریایی گسترش نییافته است.
چین در سال‌های اخیر سرمایه‌گذاری خود را در آقیانوس می‌ماند.

ایالات متحده در ساخت کشتی‌های جنگی برای نیروی دریایی همچنان پیشتاز بوده؛ اما هیچ برنامه‌ای برای سرمایه‌گذاری درخورتوجه در صنایع دریایی غیرنظامی که به طور غیرمستقیم از قابلیت‌های جنگی این کشور پشتیبانی می‌کند، ندارد. ایالات متحده کشوری است که با اقیانوس‌ها احاطه شده؛ اما کشتی‌های تجاری که با پرچم ایالات متحده تردد می‌کنند، کمتر از نیم‌درصد از کشتی‌های تجاری جهان را تشکیل می‌دهند. آمریکا تا ماه جولای ۲۰۲۱، تنها حدود ۱۸۰ کشتی تجاری از یک ناوگان جهانی شامل بیش از ۴۳ هزار کشتی را در اختیار داشت. هر شهروند آمریکا اگر تا به حال با یک کشتی تفریحی سفر کرده باشد، احتمالا آن کشتی در باهاما، پاناما یا لیبیا ثبت شده است. هر فردی اگر تا به حال به یکی از بزرگ‌ترین بنادر آمریکا نگاه کرده باشد، احتمالا فقط کشتی‌هایی را با پرچم پاناما، جزایر مارشال یا هنگ‌کنگ مشاهده کرده است و کمتر احتمال دارد کشتی تجاری با پرچم آمریکا دیده باشد. قانون امکان ثبت آزادانه کشتی‌های تجاری در جهان به هر مالک کشتی اجازه می‌دهد تا برای پرداخت مالیات کمتر، نیروی کار ارزان‌تر و خلاص‌شدن از قوانین دست‌وپاگیر، کشتی خود را در کشوری ثبت کند که حتی عملا با آن ارتباطی ندارد و

تلاش‌ها برای بهبود وضعیت زیرساخت‌ها در آمریکا افزایش یافته؛ اما در بچوبحه مذاکرات درباره یکی از بزرگ‌ترین برنامه‌ها برای تأمین هزینه‌های زیرساختی در دهه‌های اخیر، تقریبا هیچ‌گونه بحث جدی درمورد نیاز به افزایش

سازمان آگهی‌های روزنامه شرق

۸۶۰۳۶۱۱۹

**آگهی دعوت مجمع عمومی فوق العاده شرکت سپهبدان سیر آلفا الکترونیک(با مسئولیت محدود) به شناسه ملی۰۹۳۰۵۰۱۰۳۰۵ و شماره ثبت ۲۷۴۴۴۸ بدینوسیله از کلیه شرکای شرکت سپهبدان سیر آلفا الکترونیک با مسئولیت محدود به شناسه ملی ۰۹۳۰۵۰۱۰۳۰۵ و شماره ثبت ۲۷۴۴۴۸ دعوت به عمل می آید تا در جلسه مجمع عمومی فوق العاده شرکت در ساعت ۱۰ صبح مورخه بیستم ی ماه ۱۴۰۰ در محل استان البرز ، شهرستان فردیس ، بخش مرکزی ، شهر فردیس ، محله فردیس ، بلوار امام رضا (فضای سبز) ،کوچه بهارپنجم ، پلاک ۵ ،طبقه همکف کدپستی ۳۱۷۵۸۵۳۴۶ تشکیل می شود، حضور بهم رسانند.
دستور جلسه : انحلال**

هیئت مدیره

جهان

تبعات برگزیت و کرونا موقعیت نخست وزیر بریتانیا را به خطر انداخته است

جانسون بر لبه تیغ

سال گذشته در دفتر نخست‌وزیری تحت فشار قرار دارد. جانسون اخیرا به دلیل انتشار ویدئویی که نشان می‌دهد کارکنان دفتر نخست‌وزیر درباره گزارش‌های مربوط به یک جشن کریسمس در مقر نخست‌وزیری در زمان قرنطینه سال گذشته کرونا شوخی می‌کنند، عذرخواهی کرده است.
بالین‌حال، جانسون برپای میهمانی و نقض مقررات را رد کرده است. نخست‌وزیر بریتانیا در پارلمان این کشور گفته است بارها به او اطمینان خاطر داده‌اند که هیچ میهمانی‌ای برگزار نشده است. او گفت درباره نقض احتمالی مقررات تحقیق خواهد شد. اتهام برگزاری میهمانی در مقر نخست‌وزیری در زمانی که هر نوع جمعی از سوی دولت ممنوع شده بود، باعث بروز خشم عمومی در برتتایا شده است.
موضوع میهمانی کریسمس سال گذشته در جلسه پرسش و پاسخ هفتگی نخست‌وزیر در مجلس عوام نیز مطرح شده و نمایندگان خواستار توضیحات جانسون شدند. کی‌پر استارمر، رهبر حزب کارگر، مهم‌ترین حزب مخالف دولت محافظه‌کار بریتانیا، در یک مصاحبه تلویزیونی گفت این ویدئو نشان می‌دهد که «آنها قوانین را زیر پا گذاشتند، میهمانی برگزار کردند و بعد به این موضوع خندیدند.» او با یادآوری تکذیب جانسون گفت: «متأسفانه نخست‌وزیری داریم که از حقیقت فاصله اجتماعی گرفته است.»

استارمر گفته است آنچه جانسون در این خصوص بیان می‌کند، اعتبار ندارد. با وجود انتقاد شدید حزب کارگر از جانسون، تاکنون مقامات ارشد این حزب صفا به درخوست پذیرش مسئولیت و عذرخواهی او اکتفا کرده و برخلاف انتظار، خواستار کناره‌گیری نشده‌اند.
بالین‌حال، ایان بلکفورد، رهبر حزب ملی‌گرای اسکاتلند در مجلس عوام نیز با یادآوری اینکه تخلف از مقررات مقابله با کرونا اقدامی مجرمانه بوده و مجازات دارد، گفته است: «این ویدئو تأییدی برای تخلف نخست‌وزیر است و او را ناگزیر به پاسخ‌گویی می‌کند.» او گفته است اگر این موارد درست باشد، «موقعیت نخست‌وزیر غیرقابل‌دفاع است و او باید فوراً از سمت خود استعفا دهد».

پوریس جانسون در شرایطی به استقبال کریسمس و آغاز سال جدید میلادی می‌رود که شاید مدت زیادی در خانه شماره ۱۰ داوینینگ‌استریت مستقر نباشد و تبعات برگزیت که از آن حمایت می‌کرد و ساده‌انگاری همه‌گیری کرونا، عمر دوره نخست‌وزیری او را کوتاه‌تر از انتظار کند.

«لیام فاکس» وزیر سابق دفاع و تجارت بین‌المللی بریتانیا و «رابرت مک‌فارلین» مشاور امنیت ملی آمریکا به‌تازگی در مقاله‌ای هشدار دادند که «امروزه میانجیگری میان اردن و اسرائیل خودداری کرد و برعکس به میانجیگری میان سوریه و مصر پرداخت و سرانجام پس از اینکه کشورهای عربی در نشست رباط، «سازمان آزادی‌بخشی فلسطین» را به‌عنوان تنها نماینده مشروع مردم فلسطین به رسمیت شناختند، کیسینجر اعتراف کرد اشتباه بزرگی را مرتکب شده است. درسی که همه از این واقعه‌ای تاریخی آموخته‌اند، این است که نظام امنیتی منطقه‌ای استوار بر توازن قوا، بدون رفع ستم‌ها و حل مشکلات دوام نخواهد آورد. این درس در شرایط کنونی نیز صادق است، یعنی ایجاد یک نظام امنیتی تنها بر اساس توازن قوا، بدون در نظر گرفتن توازن منافع و بهره‌برداری از بنادر فلسطین و پایان‌دادن به مداخلات دیگران در کشورهای عربی نیز دوام نخواهد آورد.

در اروپا نیز نظام امنیتی‌ای که پس از جنگ‌های ناپلئون در کنفرانس وین در ۱۸۱۵ و در نتیجه تلاش‌های مرتینبخ، صدراعظم وقت اتریش (و الهام‌دهنده کیسینجر) میان کشورهای اروپایی درباره تفاهم صورت گرفت، اگر توازن منافع در کنار توازن قوا در نظر گرفته نمی‌شد، دوام نمی‌آورد.

این در حالی است که اسرائیل به کمک آمریکا می‌خواهد هم به اشغال سرزمین‌های فلسطینیان ادامه دهد و هم برتری نظامی خود بر کشورهای عربی‌را تثبیت کند. ترکیه نیز به رهبری رجب طیب اردوغان، درحالی‌که عضو ناتو است، روابطی دوستانه با روسیه برقرار کرده است و در چارچوب پروژه «نوعتمانی» نیز برای گسترش نفوذ در خاورمیانه و قفقاز بیگیرانه کار می‌کند. خلاصه، هرچه‌قدر نظام امنیتی منطقه‌ای بدون درنظرگرفتن منافع اعراب، توهمی بیش نیست؛ اما توهم بزرگ‌تر این است که هر طرف از طرف‌های بازی، خود را نیرومندترین بازیگران و پیروز میدان ارزیابی کند و چنین در خیال‌بافی و توهم باشد که آینده را تنها او می‌تواند رقم بزند؛ چون منطقه امروز وارد مرحله جدیدی شده است؛ مرحله‌ای که اوج آرمان‌های توسعه‌طلبانه، قوس نزولی خود را آغاز کرده است و دیری نخواهد گذشت که چنین خواب‌هایی به دیوار سخت واقعیت برخورد کند یا به کابوسی وحشتناک بدل شود.
منبع: ایندپندنت

منبع: Brookings

روزنه

نظام امنیتی خاورمیانه چرا و چگونه؟

رفیق خوری - کارشناس عرب

● امروز در خاورمیانه یک نظام امنیتی منطقه‌ای وجود ندارد و ایجاد نظام امنیتی جدید نیز بدون درنظرگرفتن سه عامل مهم توازن قوا، توازن منافع و صلح غیرممکن است. این نظام امنیتی، نه در چارچوب سیاست‌های آمریکایی-روسی-چینی به وجود می‌آید و نه به وسیله قدرت‌های منطقه‌ای اکنون در صحنه جهان عرب با هم در کشمکش و رقابت قرار دارند؛ چون از یک سو عوامل سه‌گانه یادشده در سیاست‌های آنها در نظر گرفته نشده است و از سوی دیگر آنها دیدگاه‌های متفاوتی در رابطه با خاورمیانه دارند.

هرچند قدرت‌های بین‌المللی در خاورمیانه با هم رقابت می‌کنند، اما میزان تأثیرگذاری آنها متفاوت است؛ روسیه و چین در حال گسترش و پیشروی قرار دارند، ولی آمریکا در حال کاستن سهم خود است و کشورهای اروپایی نیز به ایفای یک نقش ضعیف بسنده کرده‌اند. از سوی دیگر، قدرت‌های منطقه‌ای نیز یک بازی خطرناک ژئوپلیتیک در گستره جهان عرب را آغاز کرده‌اند.

با توجه با چنین اوضاع و احوالی، کشورهای عربی که شماری از آنها از «بهار عربی» آسیب نیز دیده‌اند، ناگزیرند در یک زمان در جبهه‌های مختلف بچنگند، در جبهه نزاع اعراب و اسرائیل که از یک قرن گذشته به این سو در جریان است، در جبهه «نوعتمانی» که در شمال سوریه، شمال عراق، قطر و غرب یمنی پایگاه نظامی دارد و به گاز و نفت مدیترانه چشم دوخته است و سرانجام در جبهه‌ای که به وسیله گروه‌های تندرو مانند اخوان‌المسلمین، القاعده، داعش و امثال آنها پیش برده می‌شود.

واقعیت‌های تاریخی نیز بسیار ناگوار است. آنچه دکتر هنری کیسینجر به نام فرایند صلح در نشست ژنو و در توافقات مرتبط به شه‌جزیره سینا و بلندی‌های جولان انجام داد، در حقیقت فرایند صلح نبود. آنچه هم بعدها در نشست مادرید و در پی «عملیات توفان صحرا» تکرار شد، توافقات یک‌جانبه و صلح نامتام بود. مارتن لیدیک در کتاب «ثابت خود، «استاد بازی» هنری کیسینجر و هنر دیپلماسی خاورمیانه» می‌نویسد: «هدف کیسینجر از آنچه به نام فرایند صلح مطرح کرد، صلح نبود، بلکه هدفش این بود که برای اسرائیل فرصت فراهم کند تا توانایی‌هایش را افزایش دهد و از انزوایش بکاهد و با کش‌دادن زمان، اعراب را در خالتی قرار دهد که با منازعه خسته شوند و به فواید کار با همسایه نیرومند خود اسرائیل اعتراف کنند.»

از این‌رو پس از جنگ اکتبر ۱۹۷۳ کیسینجر از میانجیگری میان اردن و اسرائیل خودداری کرد و برعکس به میانجیگری میان سوریه و مصر پرداخت و سرانجام پس از اینکه کشورهای عربی در نشست رباط، «سازمان آزادی‌بخشی فلسطین» را به‌عنوان تنها نماینده مشروع مردم فلسطین به رسمیت شناختند، کیسینجر اعتراف کرد اشتباه بزرگی را مرتکب شده است.

درسی که همه از این واقعه‌ای تاریخی آموخته‌اند، این است که نظام امنیتی منطقه‌ای استوار بر توازن قوا، بدون رفع ستم‌ها و حل مشکلات دوام نخواهد آورد. این درس در شرایط کنونی نیز صادق است، یعنی ایجاد یک نظام امنیتی تنها بر اساس توازن قوا، بدون در نظر گرفتن توازن منافع و بهره‌برداری از بنادر فلسطین و پایان‌دادن به مداخلات دیگران در کشورهای عربی نیز دوام نخواهد آورد.

در اروپا نیز نظام امنیتی‌ای که پس از جنگ‌های ناپلئون در کنفرانس وین در ۱۸۱۵ و در نتیجه تلاش‌های مرتینبخ، صدراعظم وقت اتریش (و الهام‌دهنده کیسینجر) میان کشورهای اروپایی درباره تفاهم صورت گرفت، اگر توازن منافع در کنار توازن قوا در نظر گرفته نمی‌شد، دوام نمی‌آورد.

این در حالی است که اسرائیل به کمک آمریکا می‌خواهد هم به اشغال سرزمین‌های فلسطینیان ادامه دهد و هم برتری نظامی خود بر کشورهای عربی‌را تثبیت کند. ترکیه نیز به رهبری رجب طیب اردوغان، درحالی‌که عضو ناتو است، روابطی دوستانه با روسیه برقرار کرده است و در چارچوب پروژه «نوعتمانی» نیز برای گسترش نفوذ در خاورمیانه و قفقاز بیگیرانه کار می‌کند. خلاصه، هرچه‌قدر نظام امنیتی منطقه‌ای بدون درنظرگرفتن منافع اعراب، توهمی بیش نیست؛ اما توهم بزرگ‌تر این است که هر طرف از طرف‌های بازی، خود را نیرومندترین بازیگران و پیروز میدان ارزیابی کند و چنین در خیال‌بافی و توهم باشد که آینده را تنها او می‌تواند رقم بزند؛ چون منطقه امروز وارد مرحله جدیدی شده است؛ مرحله‌ای که اوج آرمان‌های توسعه‌طلبانه، قوس نزولی خود را آغاز کرده است و دیری نخواهد گذشت که چنین خواب‌هایی به دیوار سخت واقعیت برخورد کند یا به کابوسی وحشتناک بدل شود.
منبع: ایندپندنت